

עת"א 20352/12/16 - אילן אהרון נגד הממונה על עבודות שירות

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עת"א 20352-12-16 אהרון נ' הממונה על עבודות שירות
לפני: כבוד הנשיא אברהם טל
העותר
נגד
המשיב
אילן אהרון
הממונה על עבודות שירות

החלטה

1. העותר הורשע על פי הודאתו בנהיגה ברכב בזמן פסילה, כשרישיון הנהיגה שלו פקע בתקופה העולה על שנה ועל חצי שנה ובנהיגה ללא ביטוח ונידון לחמישה חודשי מאסר בעבודות שירות החל מיום 6.9.15.

2. העותר מבקש לקבוע כי הוא סיים את ריצוי עונש המאסר שכן על פי חישוב שצורף לעתירה, הוא ריצה שמונה וחצי חודשי עבודות שירות המורכבים מחודש ו-18 ימים שביצע לפני שנפצע, לטענתו, בתאונת עבודה במקום העסקתו, ו-6 חודשים ו-27 ימים שביצע לאחר חזרתו לעבודות השירות.

כמו כן מבקש העותר להתחשב בימי היעדרותו מעבודות השירות בגין פציעתו בתאונת עבודה כימי עבודות שירות בהתאם לתקנה 7 לתקנות העונשין (נשיאת מאסר בעבודות שירות), תשע"ב-2011 (להלן: "התקנות").

3. המשיב טוען בכתב התשובה כי תקופת עבודות השירות מחושבת לפי הימים שבהם עובד השירות אמור לעבוד בפועל ולא לפי החודשים במהלכם מרוצה העונש, וזה הבסיס לחישוב תקופת עבודות השירות שביצע העותר.

לטענת המשיב, על-פי גזה"ד, שצורף כנספח א' לעתירה ולכתב התשובה, היה על העותר לבצע 105 ימי עבודות שירות שכן נתון זה מתחשב בימי ו', שבתות וחגי ישראל שבהם בני דתו של העותר (יהודים) אינם עובדים. מתוך תקופה זו העותר ביצע 70 ימי עבודות שירות.

4. באשר לבקשת העותר להתחשב בימי היעדרותו בשל תאונת עבודה בה נפצע במהלך עבודתו כימי עבודה, מעלה המשיב ספק אם העותר אכן נפצע בתאונת עבודה במקום עבודתו כעובד שירות, שכן הוא דיווח עליה למפקח על עבודות שירות (להלן: "המפקח") רק בשעות הצהריים המאוחרות של יום 21/7/16, הוא הונחה ע"י המפקח למלא טופס תאונת עבודה למל"ל ולהגיע לבדיקת רופא שב"ס עם מסמכים רפואיים כדי שיבחן אם הוא זכאי לחישוב תקופת היעדרותו בגין תאונת העבודה הנטענת כימי עבודות שירות, אך הוא לא התייצב.

לטענת המשיב, העותר אמר למפקח שהוא מוותר על הגעתו לרופא שב"ס והובהר לו שימי היעדרותו מהעבודה לא ייחשבו לו כימי עבודה.

עוד טוען המשיב שהעותר הגיע למנהל המטבח במקום עבודתו רק ביום 1/8/16 עם טופס הודעה למל"ל שמילא בעצמו ומנהל המטבח, שחתם על הטופס, לא ידע שהוא מאשר בחתימתו שהעותר נפצע בתאונת עבודה.

המשיב טוען כי לא ניתן לראות בימי היעדרותו של העותר ממקום עבודתו כימי עבודות שירות שכן הוא פנה למרכז רפואי רק בחלוף 3 ימים מיום פציעתו, לא אושפז בבי"ח בעקבות התאונה, לא המציא אישור רפואי לפיו הוא לא יכול להגיע למקום עבודתו ולהמשיך לעבוד ולא נבדק ע"י רופא שב"ס, כנדרש בתקנה 7 הנ"ל.

5. במהלך הדיון בפני טען ב"כ העותר שביהמ"ש שגזר את דינו של העותר לא קבע את תקופת עבודות השירות בימים אלא בחודשים וחישוב שב"ס את התקופה יוצר חוסר אחידות.

לטענתו, מנהל המטבח לא ידע על פציעתו של העותר שכן הוא נפצע ביום חמישי 21/7/16, דיווח באותו יום למפקח וביום שישי לא הגיע למקום עבודתו שכן הוא לא היה אמור לעבוד באותו יום.

ב"כ העותר טוען שלא סביר שהעותר ויתר על זכותו להיבדק ע"י רופא שב"ס שכן בכך הוא האריך את תקופת עבודות השירות. לטענתו, המפקח אמר לעותר שהוא יכול ללכת לרופא שב"ס אך לא אמר לו שמדובר בתנאי הכרחי להכרה בימי היעדרותו כימי עבודות שירות והוא הלך לביה"ח במוצ"ש, כאשר הרגיש כאבים חזקים וידו התנפחה.

באשר לחישוב תקופת עבודות שירות, טען ב"כ העותר שהפרשנות של מניין ימי עבודות השירות צריכה להיות לטובת העותר, שכן לא סביר שירצה תקופה ארוכה יותר ממה שהיה מרצה אלמלא תקופת עבודות השירות כפי שנקבע ע"י ביהמ"ש שגזר את דינו.

6. ב"כ המשיב טען במהלך הדיון בפניי שביהמ"ש לא קובע את תקופת עבודות השירות בימים והמשיב מחשב את התקופה לפי ימי העבודה בפועל, לא כולל ימי שישי, שבת וחגים.

באשר להכרה בימי היעדרותו של העותר כימי עבודות שירות, טוען ב"כ המשיב שאין ראייה שהעותר נפצע במהלך עבודתו שכן איש לא ראה את פציעתו, הוא לא פנה למנהל המטבח מיד כשנפצע אלא עזב את עבודתו בסוף יום העבודה ורק כעבור מספר שעות פנה למפקח, שאמר לו את הדברים שכתב המפקח במזכרו שצורף לתגובה.

העותר הגיע למנהל המטבח רק כעבור שבועיים וחצי לאחר שנפצע כדי להחתים אותו על המסמכים, עליהם חתם מבלי לדעת שהוא מאשר שהעותר נפצע בתאונת עבודה.

7. לאחר שעיינתי בטיעוני הצדדים בכתב, על נספחיהם, ובעל-פה, הגעתי למסקנה כי דרך חישובו של

המשיב את משך עבודות השירות הולמת את מטרת הענישה של מאסר לריצוי בעבודות שירות, להבדיל ממאסר לריצוי מאחורי סורג ובריח.

8. כאשר ביהמ"ש מטיל מאסר לריצוי בעבודות שירות הוא מתכוון שהנאשם שנדון לעונש זה יבצע עבודות שירות ממש במקום עבודה שנמצא מתאים להעסיק נאשמים בעבודות שירות ושהנאשם נמצא מתאים לעבוד בו.

משכך, צודק המשיב כאשר אינו מתחשב בימי ו', שבת וחג כימי עבודות שירות, שכן על-פי תנאי ההעסקה של נאשמים שנידונו לעבודות שירות במקומות העבודה, לא ניתן להעסיק עובדים בימים אלה, גם אם העובדים היו רוצים בכך.

9. דווקא דרך החישוב שמציע ב"כ העותר הייתה יוצרת אפליה בין עובדי שירות שכן נאשם שהיה נידון לביצוע עבודות שירות בתקופה שאין בה חגים היה מופלה לרעה לעומת נאשם שנידון לביצוע עבודות שירות בתקופה שיש בה חגים.

10. לאור כל האמור לעיל, אני דוחה את דרך חישוב משך עבודות השירות שמציע ב"כ העותר ומקבל את דרך חישוב משך עבודות השירות שנוקט בה המשיב.

11. לאחר שעיינתי במסמכים שצורפו לכתבי הטענות בקשר לתאונת העבודה שבה נפצע העותר, לטענתו, מוצדק הספק שהעלה המשיב בהיות פציעתו של העותר בידו תוצאה של תאונת עבודה שעבר במקום עבודתו במהלך ביצוע עבודות השירות.

אף אם לא היה מוטל ספק בטענה זו, הרי העובדה הבלתי מוכחשת לפיה העותר לא אושפז בבית חולים בשל תאונת העבודה, לא הוכיח שניידותו נפגעה ושאינו יכול להגיע למקום עבודות השירות ולא נבדק על ידי רופא שב"ס, כך שלא נקבע שאינו יכול לבצע את עבודות השירות, מביאה למסקנה שהעותר לא עמד בתנאי סעיף 7(ג)(2) לתקנות הנ"ל ומשכך לא ניתן להכיר בימי היעדרותו מהעבודה בגין תאונת עבודה כימי עבודות שירות.

12. אינני מתעלם מכך שמנהל המטבח שבמקום העבודה בו עבד העותר חתם על הטופס שהוצג בפניי וניתן לראות בכך אישור שמדובר בתאונת עבודה, אך גם אם כך היו פני הדברים (אשר מוכחים על ידי המשיב), לא זכאי העותר להכרה בימי היעדרותו כימי עבודות שירות מאחר ואינו עומד בתנאי סעיף 7(ג)(2) הנ"ל.

13. לאור כל האמור לעיל, אני דוחה את העתירה.

המזכירות תשלח ההחלטה לב"כ הצדדים ולממונה על עבודות שירות.

העותר יתייצב בפני הממונה על עבודות שירות להשלמת תקופת עבודות השירות ביום 1.2.17 בשעה 08:00 לקליטה והצבה ללא צורך בהחלטה שיפוטית נוספת.

ב"כ העותר יודיע לעותר.

ניתנה היום, כ"ז טבת תשע"ז, 25 ינואר 2017, בהעדר הצדדים.

אברהם טל, נשיא